

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/92/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917010342
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6917010342.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému G. D., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. augusta 2018 odvolania obžalovaného G. D. a poškodeného R. E., v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Slavoj Sendeckého a JUDr. Mária Šuleja, proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 13.02.2018, sp.zn. 2T/97/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného G. D. a poškodeného R. E. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Označeným rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 13.02.2018 sp.zn. 2T/97/2017 bol obžalovaný G. D. uznaný vinným zo spáchania prečinov usmrtenia podľa § 149 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. s použitím § 138 písm. h) Tr. zák. a ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. s použitím § 138 písm. h) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 11.09.2016 o 12.00 h viedol osobné motorové vozidlo zn. Chevrolet Aveo, ev.č. RS-XXXBG po ceste 11/571 v smere od obce Pavlovce na obec Martinova, kde v km 49.1 pri odbočovaní vľavo na miestnu komunikáciu vedúcu do obce Bottovo nedal prednosť oproti idúcemu osobnému motorovému vozidlu zn. BMW 520i, ev.č. O.-Z., prichádzajúceho v smere od obce Martinova, ktoré viedol R. E., nar. XX.XX.XXXX a osádka vozidla tvorili L. E., nar. XX.XX.XXXX, C. E., nar. XX.XX.XXXX, Y. E., nar. XX.XX.XXXX a Y. E., nar. XX.XX.XXXX, kde v jazdnom pruhu osobného motorového vozidla zn. BMW došlo k čelnej zrážke oboch vozidiel, pri nehode spolujazdec obvineného R. D., nar. XX.XX.XXXX, utrpel zranenia pomliaždenie ľavej časti hrudníka, ľavej kľúčnej kosti oboch predkolení, otras mozgu s dobou liečenia a PN do 7 dní, vodič BMW R. E., nar. XX.XX.XXXX, utrpel zranenia odreniny a tržnú ranu v oblasti ľavého kolena a zlomeninu strednej časti ihlice pravého predkolenia s dobou liečenia a PN 21 dní, L. E., nar. XX.XX.XXXX, utrpela zranenia šok po úraze, mnohopočetné poranenia vnútrobrušných orgánov, chrbtice a krčnej miechy, ktorým zraneniam na mieste podľahla, Y. E., nar. XX.XX.XXXX, utrpela zranenia zlomeninu vnútorného a vonkajšieho členka s dobou liečenia a PN 49 dní, Y. E., nar. XX.XX.XXXX, utrpela zranenia tržno-zmliaždenú ranu nosa a vyklbenie ľavého bedrového kĺbu s dobou liečenia a PN 5 mesiacov, C. E., nar. XX.XX.XXXX, utrpel poranenia hlavy, vnútrolebečné krvácanie, zlomeninu spodnej časti pravej očnice, poranenie ľavého vratného nervu s čiastočným ochrnutím a poruchou hlasu s dobou liečenia a PN 6 mesiacov, obžalovaný svojím konaním porušil ustanovenie § 19 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení zmien a doplnkov, na vozidle BMW 520i bola spôsobená škoda vo výške 2 503 €.

Za to obžalovanému uložil podľa § 149 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému výkon takto uloženého trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu na tri roky. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere štyroch rokov. O uplatnených nárokoch na náhradu škody rozhodol podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku tak, že poškodených:

1. R. E., nar. XX.XX.XXXX v O. D., trvale bytom G. XX, okres O. D., zastúpeného splnomocnencom JUDr. Ladislavom Csákóm, advokátom so sídlom v Rožňave,
2. Y. E., nar. XX.XX.XXXX v C. B., V. O., trvale bytom G. XX, okres O. D.,
Y. E., nar. XX.XX.XXXX v O. D., trvale bytom G. XX, okres O. D.,

L. J., nar. XX.XX.XXXX v O. D., trvale bytom O. D. XXX, okres O. D., zastúpenú splnomocnencom poškodenej JUDr. Ing. Michalom Ševčíkom PhD., so sídlom AK Banská Bystrica

a poškodené Union zdravotnú poisťovňu, a.s., Bajkalská 29/A, Bratislava, IČO: 36 284 831 a Dôveru zdravotnú poisťovňu, a.s., Einsteinova 25, Bratislava, IČO: 35 942 436 s celými nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podali včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolania obžalovaní G. D. a poškodení R. E., zastúpený splnomocnencom JUDr. Ladislavom Csákóm.

Obžalovaný G. D. podal najskôr odvolanie ihneď po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní 13.02.2018, ktoré odvolanie následne písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 22.06.2018. V jeho dôvodoch poukázal na svoju výpoveď v konaní pred súdom a v tejto súvislosti zvyraznil to, že vodič vozidla BMW musel ísť oveľa vyššou rýchlosťou ako 100 km/hod. Ak by toto vozidlo nešlo takou vysokou rýchlosťou, tak by sa minuli a k dopravnej nehode by nedošlo. Po konkrétnej ceste jazdí už desiatky rokov a vedel tak odhadnúť svoje možnosti prejsť cez konkrétnu križovatku. Okresný súd nevzal v úvahu výpoveď L. J., ktorá v štádiu prípravného konania opisala spôsob jazdy R. E., ktorý aj v predchádzajúcom období spôsobil dopravné nehody, pretože jazdil rýchlo a agresívne. Ďalej tento odvolateľ spochybnil obsah znaleckého posudku autora W.. M. O., pretože tento znalec nevykonal všetky potrebné úkony pri objasňovaní príčin dopravnej nehody a nevykonal ani potrebné merania. Znalecký posudok vypracoval v štádiu, keď ešte neboli k dispozícii všetky dôkazy, majúce na mysli najmä výpovede svedkov. Ďalej poukázal na to, že neboli zistené dostatočné príčiny poranení účastníkov nehody vo vozidle BMW, keď nebolo vyhodnotené použitie bezpečnostných pásov a tiež autosedačiek detí. Znalec W.. O. v štádiu prípravného konania tvrdil, že bezpečnostné pásy nekontroloval, v konaní pred súdom tvrdil opak. Tento znalec navyše v rozpore so zákonom hodnotil obsah znaleckého posudku znalca K. E., najmä pokiaľ ide o rýchlosť vozidla BMW. Ak by vo vozidle BMW boli účastníci nehody riadne zapnutí bezpečnostnými pásmi a deti umiestnené v predpísaných autosedačkách, nedošlo by pri nehode k takým následkom, pokiaľ ide o ich zranenia a najmä by nedošlo k úmrtiu maloletého dieťaťa. On nemal dôvody zastať pred stredovou čiarou, pretože mal dostatočný čas a priestor, aby odbočil z hlavnej cesty na vedľajšiu, samozrejme za predpokladu, ak by vodič BMW išiel primeranou rýchlosťou. Ďalej namietol vierohodnosť výpovede svedka R. E.. Vzhľadom na pochybnosti o správnosti znaleckých záverov znalca W.. O. požiadaval sám znalca K. E. o vypracovanie znaleckého posudku, ktorý vychádzal z kompletného spisového materiálu a vo svojom posudku ustálil rýchlosť vozidla BMW v čase reakcie vodiča v intervale od 131,26 do 145,07 km/hod. Znalec K. E. za technickú príčinu dopravnej nehody označil nesprávnu techniku vodiča jazdy vodiča BMW. Pohyboval sa rýchlosťou výrazne vyššou, a to minimálne 130 km/hod. než bola najvyššia dovolená rýchlosť v danom úseku cesty 90 km/hod. Navyše tento znalec uviedol, že posádka vo vozidle BMW na predných sedadlách nebola pripútaná bezpečnostnými pásmi a vo vozidle boli použité autosedačky, ktoré boli z hľadiska bezpečnosti prepravovaných detí nevhodné a boli príčinou vážnych poranení detí. Ďalej tento odvolateľ zdôraznil, že znalec E. vykonal aj merania na ceste, ako aj v rigole pri ceste a dospel ku konštatovaným záverom. Okresný súd zamietol jeho návrh na doplnenie dokazovania vykonaním rekonštrukcie dopravnej nehody a navyše navrhoval aj pribratie do konania za účelom vypracovania znaleckého posudku Ústav súdneho inžinierstva Žilina. Poukázal na zásadu „in dubio pro reo“, ktorou sa okresný súd neriadil. Záverom odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku s tým, aby vo veci rozhodol sám a jeho spod obžaloby oslobodil, alternatívne vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol a v tejto súvislosti vyslovil aj požiadavku, aby okresný súd doplnil dokazovanie vykonaním rekonštrukcie dopravnej nehody a nariadil znalecké dokazovanie Ústavom súdneho inžinierstva Žilina.

Proti rozsudku okresného súdu ihneď po jeho vyhlásení podal na hlavnom pojednávaní odvolanie splnomocnenec poškodeného R. E., a to do výroku o náhrade škody. Takto podané odvolanie následne

písomne zdôvodnil podaním zo dňa 04.07.2018, v ktorom predovšetkým namietol výrok napadnutého rozsudku, ktorým bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces. Podľa jeho názoru okresný súd iba všeobecne odôvodnil takýto výrok, sám sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy, teda náhrady v širšom slova zmysle, ktorej základ je bezpečne preukázaný už aj doposiaľ vykonanými dôkazmi v trestnom konaní a pokiaľ ide o výšku uplatneného nároku, táto závisí od voľnej úvahy súdu, a preto ani v tomto smere nie je potrebné vykonať žiadne ďalšie dôkazy a už vôbec nie nad rámec adhézneho konania, keďže okresný súd uznal obžalovaného vinným. V tejto súvislosti poukázal na obsah ust. § 168 ods. 1 Tr. por. Zavinením dopravnej nehody, pri ktorej prišla o život jeho dcéra, došlo k takému výraznému zásahu do jeho osobnostných práv, že to zakladá nárok i na náhradu nemajetkovej ujmy, o ktorej mal okresný súd rozhodnúť. Poukázal v tejto súvislosti na obsah ust. § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka. V posudzovanom prípade na vzniku dopravnej nehody nikto iný nenesie vinu, iba obžalovaný, pretože on sa nijako neprevinil a ani neporušil pravidlá cestnej premávky. Poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov, a preto záverom odvolania navrhol krajskému súdu zrušenie napadnutého rozsudku v konkrétnej časti s tým, aby mu boli priznané práva na náhradu nemajetkovej ujmy, alternatívne navrhol po zrušení rozsudku aj v tejto časti vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajskému súdu poškodený R. E. v zastúpení svojím splnomocnencom doručil aj písomné vyjadrenie k odvolaniu, ktoré podal vo veci obžalovaný G. D.. Uvedomujúc si, že mu prislúcha vyjadrovať sa len k otázke náhrady škody, vyjadril potrebu sa vyjadriť k obhajobným tvrdeniam obžalovaného, ktorý sa snaží zbaviť svojej trestnej zodpovednosti. Tvrdenie, že jazdil oveľa vyššou rýchlosťou ako 100 km/hod. je nepravdivé, rýchlosť jeho vozidla ustálil znalec W.. O.. Aj keby obhajoba obžalovaného mala byť pravdivá, čo však odmieta, nemalo by to za následok vyslovenie záveru o jeho nevine, nakoľko ani prekročenie rýchlosti vodičom vozidla nezabavuje povinnosti iného vodiča dať mu prednosť v jazde. Obžalovaný mu túto prednosť mal dať a k dopravnej nehode by nedošlo. Pokiaľ obžalovaný zvýraznil výpoveď svedkyne L. J., táto nemala snahu objektívne vypovedať, mala snahu mu uškodiť a je irelevantné jej tvrdenie, že mal inokedy jazdiť spôsobom, akým to dokazovala. Znalec E. vypracoval znalecký posudok bez toho, aby bol zákonným spôsobom poučený podľa § 144 ods. 1,2 Tr. por., pričom znalecký úkon podal bez toho, aby sa oboznámil s trestným spisom. Obsahom spisu nie je žiaden dôkaz, že by tento znalec do neho nazrel. Zvýraznil tiež to, že znalec E. a obhajca obžalovaného sa veľmi dobre poznajú, sú kamaráti, tykajú si. Odvolanie obžalovaného preto navrhol zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaných odvolaní obžalovaným a poškodeným R. E. v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým títo odvolatelia podali odvolania a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolania obžalovaného G. D. a poškodeného R. E. neboli podané dôvodne.

Na tomto mieste sa žiada pripomenúť, že krajský súd vykonal o podaných odvolaniach verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, jeho obhajca pred vykonaním verejného zasadnutia doručil krajskému súdu ospravedlnenie svojho klienta z neúčasti na tomto verejnom zasadnutí, ktorý zároveň dal súhlas na to, aby bolo toto vykonané v jeho neprítomnosti. Pokiaľ krajský súd vykonal hlavné pojednávanie aj v neprítomnosti splnomocnenca poškodeného, aj tento krajskému súdu doručil ospravedlnenie svojej neúčasti z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti, pričom zároveň v tejto súvislosti uviedol, že nemá námietky voči tomu, aby krajský súd prejednal ním podané odvolanie v jeho neprítomnosti, na obsahu svojho odvolania naďalej trval, pričom odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa

prejednávaneému prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní dňa 14.11.2017 vykonal výsluch obžalovaného, svedkov Y. E. ml., Y. E. st., R. E., L. J., C. D., R. D., C.. D. V., I. C., C.. G. Q., ďalej vykonal podrobný výsluch znalca W.. M. O.. Po odročení tohto hlavného pojednávania bol okresnému súdu 15.12.2017 doručený písomný znalecký posudok vypracovaný znalcom K. E., ktorý tento posudok vypracoval na žiadosť obhajcu obžalovaného. Na hlavnom pojednávaní 13.02.2018 opäť stručne vypočul obžalovaného G. D., ďalej vykonal výsluchy znalcov K. E. a W.. M. O., procesným postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal výpovede svedkýň J. D. a C.. C. X., za splnenia procesných podmienok § 268 ods. 2 Tr. por., prečítal obsah písomných znaleckých posudkov, ktoré sú obsahom trestného spisu, v zmysle § 269 Tr. por. prečítal obsah jednotlivých listinných dôkazov, zadokumentovaných v trestnom spise, pričom zároveň zamietol návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania vykonaním rekonštrukcie dopravnej nehody a tiež návrh na pribratie Ústavu súdneho inžinierstva Žilina do konania.

Okresný súd výrok o vine obžalovaného zo spáchania stíhaných prečinov v odôvodnení svojho rozhodnutia oprel najmä o závery znaleckého posudku znalca z odboru dopravy W.. M. O.. Zo záverov jeho posudku jednoznačne vyplynulo, že na základe vykonanej analýzy nehodového deja je možné popísať priebeh nehodového deja od samého počiatku, tj. od reakcie vodiča vozidla BMW cez stret s vozidlom Chevrolet Aveo, ktoré viedol obžalovaný, až po zastavení v konečných polohách je podrobne rozpísaná analýza nehodového deja a údaje sú uvedené v znaleckom posudku. Zo záverov vykonanej analýzy je možné popísať priebeh nehodového deja takým spôsobom ako je to uvedené v konkrétnej tabuľke. Nehodový dej začal odbočením vozidla Chevrolet doľava z hlavnej cesty (11/571) na vedľajšiu cestu (miestnu komunikáciu vedúcu do obce Bottovo) konštantnou rýchlosťou 13km/hod. V momente, kedy vozidlo Chevrolet prednou časťou prechádzalo cez stredovú čiaru a dostávalo sa do protismerného jazdného pruhu, vodič prichádzajúceho vozidla BMW pri rýchlosti 99,1 km/hod, začal reagovať intenzívnym brzdením. Po ubehnutí reakčného času 1,0 sek. a nábehu brzdného účinku 0,2 sek. nastávalo plné brzdenie, vozidlo BMW zanechávalo výrazné brzdné stopy a pri rýchlosti 84,00 km/hod, narazilo na vozidlo Chevrolet. Vozidlá sa odrazili od seba, vozidlo Chevrolet začalo rotovať a ostalo stáť v konečnej polohe, vozidlo BMW sa pohybovalo cez miernu priekopu na pole a tam ostalo stáť mimo vozovky. Znalec konštatoval, že k nehode došlo v dôsledku nesprávnej techniky jazdy vozidla Chevrolet t.j. obžalovaného G. D., ktorý začal odbočovací manéver doľava aj napriek tomu, že z protismeru prichádzalo vozidlo BMW. Pre odbočovací manéver si zvolil navyše nevhodný oblúk zatáčania, keď skrátil dráhu na odbočenie a nasmeroval svoje vozidlo do ľavého jazdného pruhu vedľajšej cesty, ktorý je vyhradený pre vychádzajúce vozidlá. Uvedené skutočnosti znalec zistil bezprostredne po ohliadke miesta činu hneď po dopravnej nehode a z týchto údajov, ktoré zistil na mieste nehody, vychádzal pri vypracovaní svojho znaleckého posudku. Rýchlosť vozidla Chevrolet v momente prvého kontaktu s vozidlom BMW bola 13 km/hod., rýchlosť vozidla BMW v momente prvého kontaktu s vozidlom Chevrolet bola 84 km/hod, a rýchlosť vozidla BMW v momente prvej reakcie vodiča bola 99,10 km/hod. Uvedené skutočnosti a rýchlosti znalec vypočítal na základe údajov, ktoré zistil hneď po nehode pri bezprostrednej ohliadke miesta činu dopravnej nehody. Vodič vozidla BMW mohol nehode zabrániť len jazdou nižšou rýchlosťou, a to jazdou do rýchlosti 60 km/hod. Obžalovaný D. mohol nehode zabrániť tým, že by zastavil pred stredovou čiarou a počkal, kým protiidúce vozidlo opustí priestor križovatky. Ďalšou možnosťou pre zabránenie dopravnej nehody bola jazda obžalovaného po technicky prijateľnom oblúku odbočenia. Obžalovaný odbočoval tým spôsobom, že svoje vozidlo nasmeroval na vedľajšiu cestu tak, že ak by bolo došlo ku stretu, tak by so svojím vozidlom sa ocitol v protismerom jazdnom pruhu vedľajšej cesty miestnej komunikácie. Práve táto technika jazdy obžalovaného spôsobila, že vozidlá sa stretli na veľmi neobvyklom mieste. Podľa správnej techniky jazdy vozidla obžalovaného so svojím vozidlom mal obžalovaný vojsť do križovatky až na úroveň hranice križovatky, a to tak, že po hranicu križovatky by mal zostať vo svojom jazdnom pruhu, ak to situácia dovoľovala, mal sa svojím vozidlom zaradiť čo najbližšie ku stredovej čiare, aby umožnil za ním jazdiacim vozidlám voľný prejazd sprava a potom by začal odbočovací manéver po oblúku. Podľa znalca ďalšou možnosťou zabránenia stretu zo strany vodiča vozidla obžalovaného bola jazda vyššou rýchlosťou pri odbočovaní, a to rýchlosťou minimálne 24 km/hod, a viac, čím by dosiahol, že by jeho vozidlo opustilo koridor vozidla BMW skôr než toto vozidlo dorazilo do miesta stretu. Pri tejto možnosti vodič vozidla BMW by nemusel ani brzdiť pred miestom stretu a mohol pokračovať plynulé konštantnou rýchlosťou 99,1 km/hod, a k nehode by nedošlo. Z uvedených záverov znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že príčinou nehody bola nesprávna technika jazdy obžalovaného pri odbočovaní vľavo z hlavnej cesty do obce Bottovo.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného ohľadom vierohodnosti záverov znaleckého posudku znalca W.. M. O. si krajský súd v plnom rozsahu osvojil argumentáciu okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku v tom smere, že pokiaľ vo veci vypracoval písomný znalecký posudok K. E., tento znalec nebol prítomný pri prvej ohliadke nehody vychádzal len z čiastočných štúdií a údajov, ktoré sa nachádzali v spise a zo svedeckých výpovedí, ale nevychádzal z bezprostrednej ohliadky miesta činu po nehode, lebo tam nebol prítomný a tak okresný súd tento znalecký posudok vyhodnotil ako za nedostatočný, lebo nevychádzal z hodnoverných podkladov z miesta činu, a preto ani závery tohto znaleckého posudku neprijal a svoje rozhodnutie oprel o znalecký posudok znalca, ktorý bol prítomný bezprostredne po nehode, lebo tento všetky údaje, ktoré uviedol v znaleckom posudku, oprel o zistenia z ohliadky nehody a tieto údaje boli hodnoverné zaznamenané hneď po nehode, tvorili základ pre výpočty znalca pri nehodovom deji a tieto údaje podľa názoru okresného súdu boli hodnoverné a vieryhodné a tvorili dôležitý a základný podklad aj pre vypracovanie znaleckého posudku a výpovede znalca W.. M. O. boli dostatočným podkladom pre jeho rozhodnutie. Na základe tohto znaleckého posudku a jeho doplnkov a výpovedí znalca na hlavnom pojednávaní, po vyhodnotení všetkých listinných dôkazov, a to hlavne zápisnice o ohliadke miesta dopravnej nehody a ostatnými listinnými dôkazmi okresný súd prijal záver v tom smere, že neuveril obhajobným tvrdeniam obžalovaného a prakticky tak za nespochybniteľný označil písomný znalecký posudok znalca W.. M. O..

Nad rámec dôvodov rozsudku súdu prvého stupňa a zároveň v reakcii na odvolacie námietky obžalovaného, pokiaľ ide o zákonnosť znaleckého posudku znalca W.. O., považuje krajský súd zvýrazniť, že ohliadka miesta dopravnej nehody, teda aj ohliadka vozidiel účastníkov dopravnej nehody, overenie bežných schopností vozidiel a podobne, sú neodkladným úkonom, pričom k jeho náležitému vykonaniu je spravidla potrebná účasť znalca, k čomu v posudzovanom prípade došlo a pokiaľ vo veci vypracoval písomný znalecký posudok, nespôsobuje nepoužiteľnosť tohto znaleckého posudku to, ak bol vypracovaný pred vznesením obvinenia obžalovanému, keďže už vo veci bolo začaté trestné stíhanie. Žiada sa zdôrazniť, že aj obžaloba prokurátora môže byť opretá o dôkazy, vykonané pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, prípadne pred oznámením uznesenia o vznesení obvinenia, ak k ich vykonaniu došlo po začatí trestného stíhania vo veci a v ďalšom konaní nedošlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania.

Pokiaľ obžalovaný oprel svoju obhajobu o tvrdenie, že poškodený E. na vozidle BMW išiel rýchlou vyššou než povolenou, v tejto súvislosti krajský súd poukazuje na závery znaleckého posudku W.. O., vodič vozidla BMW išiel skutočne rýchlou vyššou než ako je rýchlosť pre konkrétny úsek cesty maximálne povolená, nie však rýchlou výrazne vyššou a už vôbec nie rýchlou, ktorú ustálil vo svojich záveroch znalec K. E.. Na dopravnej nehode zapríčinennej nedaním prednosti v jazde inému vozidlu vždy v rozhodujúcej miere nesie zodpovednosť ten vodič, ktorý porušil povinnosť dať prednosť v jazde. Vodič vozidla, ktorý má prednosť v jazde, nie je povinný meniť smer alebo rýchlosť jazdy, pokiaľ nič nenasvedčuje tomu, že by hrozil stret s vozidlom, ktorého vodič je povinný dať mu prednosť v jazde. Túto povinnosť a v nadväznosti na to aj povinnosť zabrániť stretu vozidla má vodič iba vtedy, keď včas a na dostatočnú vzdialenosť zistí, že vodič vozidla, ktorý má dať prednosť v jazde, svoju povinnosť nespĺnil, resp., že si počína tak, že je zrejmé, že ju nespĺní. Ak vodič reaguje nesprávne na nebezpečnú situáciu, ktorú vyvolal iný účastník cestnej premávky porušením jej pravidiel a v dôsledku toho nezabráni dopravnej nehode, hoci pri správnej reakcii bolo možné nehode predísť, možno horobiť zodpovedným za nehodu iba pokiaľ, pokiaľ mu na voľbu nesprávneho riešenia vzniknutej situácie možno pričítať zavinenie (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Tz/6/2006). V posudzovanom prípade značné pochybnosti vyvoláva i samotný spôsob jazdy obžalovaného D. pred odbočením a pri odbočení vľavo v momente, keď začal motorovým vozidlom vykonávať odbočovací manéver, ako je to zistiteľné z obsahu znaleckého posudku W.. O.. Z vykonaných dôkazov, ktoré sú obsahom spisu a najmä obsahu znaleckého posudku W.. O. je zistiteľné, že prichádzajúci poškodený, hoci rýchlou nepatrne vyššou než povolenou, bol zo strany obžalovaného viditeľný a teda tento mohol vzniku dopravnej nehody zabrániť. S poukazom na naznačené skutočnosti ani krajský súd nepovažoval obhajobné tvrdenia obžalovaného za dôvodné, jeho ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania už v naznačenom smere, ktoré sú zistiteľné aj z obsahu jeho odvolania, boli preto aj z pohľadu krajského súdu nadbytočné a právne irelevantné.

Pokiaľ ide o odvolanie poškodeného R. E., v tejto súvislosti krajský súd považoval výrok prvostupňového súdu o odkázaní aj tohto poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces za zodpovedajúci stavu veci a zákonu. Pokiaľ aj mylne v tejto súvislosti okresný súd postupoval v zmysle § 288 ods. 2 Tr. por., mal taký výrok oprieť o obsah ust. § 288 ods. 1 Tr. por., pretože tu nedošlo k odkázaniu poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody iba vo zvyšku. Toto pochybenie však nemalo vplyv na zákonnosť tohto výroku. Pokiaľ sa poškodený domáhal náhrady škody, a to aj nemajetkovej ujmy, v tejto súvislosti krajský súd poukazuje na určitú mieru zavinenia aj z jeho strany (prekročenie,

aj keď nie výrazné povolenej rýchlosti), z ktorého dôvodu by bolo potrebné vo veci vykonať ďalšie dokazovanie a zohľadňujúc mieru zavinenia potom rozhodnúť o uplatnenom nároku. Navyše krajský súd dôrazne pripomína, že bez povšimnutia nemožno ponechať ani znalecké závery W.. O. (č.l. 308) ohľadom chybného upevnenia autosedačiek v motorovom vozidle značky BMW a súvisiacich následkov dopravnej nehody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, žiada sa z pohľadu krajskému súdu pripomenúť, že Trestný zákon v sankcii ust. § 149 ods. 2 Tr. zák. (ide o prísnejšie ustanovenie zo zbíhajúcich sa prečinov) umožňuje jeho páchatel'ovi uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe od dvoch do piatich rokov. V súlade so stavom veci zistil prvostupňový súd na strane obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov, pričom na druhej strane zistil jednu okolnosť, ktorá obžalovanému z hľadiska výmery trestu poľahčovala, a to v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., keďže viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorého výkon mu odložil na primeranú skúšobnú dobu, pričom takýto druh trestu aj jeho výmeru považoval krajský súd za primeranú všetkým okolnostiam, na ktoré je súd povinný pri úvahách v tomto smere povinný prihliadnuť. Krajský súd na tomto mieste považuje za dôležité zvýrazniť to, že v osobe obžalovaného G. D. ide o bezúhonnú osobu, v čase dopravnej nehody mal 79 rokov. Nepochybil okresný súd ani vo výroku, ktorým obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere štyroch rokov, pričom v tejto súvislosti sa žiada zvýrazniť, že taký trest mu súd mohol uložiť v sadzbe od jedného roka do desiatich rokov. Pokiaľ ide o samotnú právnu kvalifikáciu stíhaného skutku, touto sa prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal, túto si krajský súd osvojil a bolo by nadbytočné ju na tomto mieste opakovať.

S poukazom na uvedené, krajský súd odvolania obžalovaného G. D. a poškodeného R. E., považujúc ich v celom rozsahu za nedôvodne podané, zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.